

Papel colgante (fragment), 2005

Foto: Humberto Spíndola

Ajuntament d'Agramunt

HORARI D'HIVERN
Del 21 de setembre al 20 de juny

de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabtes, d'11 h a 14 h i de 17 h a 19 h
diumenges, d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT

1 i 6 de gener, 1 de maig, 24 de juny, 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Reserva anticipada Tel | Fax: 973 39 09 04

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Lleida

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

PATROCINA

ROS ROCA

.flower.

Humberto Spíndola *Noticias del trópico*

15 maig | 25 juny 2005
Agramunt (Lleida)

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt Tel | Fax: 973 39 09 04
A/e: espaguinovart@teleline.es

Humberto Spíndola

La trajectòria artística d'Humberto Spíndola s'inicia en la dècada dels 80 i s'imposa, amb una forta personalitat, dins el món de l'art del seu país, potser pel fet de remoure un dels aspectes més profunds i poc coneguts de la seva cultura: els treballs en paper. La presència d'Spíndola és sempre requerida en fòrums d'art internacional pel fet de representar un vínculo entre l'esplendor de passades civilitzacions mexicanes i el vigor vibrant de l'art actual. L'any 2004 va presentar, al Festival Ars Sacrum de Bilbao, dedicat als ritus funeraris del món, una exposició en què confrontava les tradicions mexicanes del Dia dels Morts amb els ritus de primavera (també funeraris) de l'Altar de Dolors. En aquell mateix any va presentar una instal·lació d'enormes papers pintats a les oficines corporatives de Tenaris Tamsa, el conglomerat italià més important del món en oleoductes i tubs per a la indústria petroliera. L'any 2002, una escultura seva en paper rebia els visitants d'una important mostra de pintura veneciana dels segles XVI, XVII i XVIII com una visió de Mèxic de l'art europeu.

La seva estètica, basada en el paper de seda (o de la Xina, com l'anomenen a Mèxic) i combinada amb les tècniques de la fabricació de pinyates, l'ha portat a la fabricació de vestuaris de paper que funcionen esplèndidament sota els reflectors teatrals. Així, va treballar l'any 2002 en escenaris operístics amb escenografies i vestuaris de paper de seda (*Les pecheurs de perles*, de Bizet, 2002). A Buenos Aires, va acompañar una col·lecció de pintures de Diego Rivera amb una instal·lació i una performance (Fundació PROA, 2001). Durant l'Exposició Universal de Hannover 2000, Spíndola va ser un dels artistes més actius en la presentació del Dia Nacional de Mèxic, amb una desfilada de quaranta enormes pinyates.

Humberto Spíndola s'ha presentat al Petite Palais de París, al Museu d'Arts Decoratives de Hèlsinki, al Museu de l'Hospice Comtesse de Lille, a la Mandeville Gallery de San Diego (Califòrnia), al Palau de Belles Arts, al Museu d'Art Modern, al Museu Tamayo i al Museu José Luis Cuevas de Ciutat de Mèxic. A més, està col·leccionat pel Museu Britànic de Londres.

L'any 2005 ha estat contractat per a la realització, en paper de seda, l'escenografia i el vestuari d'una coproducció entre Mèxic i Suïssa per a l'òpera *Giulio Cesare in Egitto*, de Haendel.

Humberto Spíndola ha portat la tradició popular mexicana del paper picat cap a noves formes expressives. Respectuós amb els materials amb què treballa, aconsegueix sorprenents transformacions i agrega imaginació i perícia al nostre ingenu símbol de la festa, que, enriquit pels experiments i les tècniques de l'artista, compleix esplèndidament els seus nous oficis.

Hugo Gutiérrez Vega, poeta (Mèxic)

Per a l'artista, el paper és molt més que un simple material de treball. Cada full té un valor en si mateix. Cal respectar-los, observar-los i escoltar-los atentament. Els sabran dir al creador allò que necessiten, allò que desitgen. El paper mana i l'artista, humilment, intervé. Les tisores, més que estripar les fibres, modelen, complementen. Així, un full de paper es transforma i, de ser un objecte bidimensional, adquireix la tridimensionalitat. Del geni de l'artista sorgeixen escultures silencioses, aturades entre el temps i la reflexió.

Per la seva trajectòria creativa, Spíndola pot ser considerat un artista multifacètic. El seu amor per la tradició i allò que és nacional el va dur a explorar tasques i conceptes mexicans: vestuaris de paper, treballs acolorits amb temes populars, figures exòtiques, arquitectures barroques tornades a néixer per la mestria de l'ofici i la maleabilitat del paper.

La seva evolució com a artista i ésser humà, i l'afany per descobrir els secrets del seu material, li han generat noves preocupacions i l'han dirigit cap a nous objectes d'estudi: la levitat de l'ésser, la natura, el silenci...

La curiositat i l'ofici l'han dut a investigar el seu material, a descobrir els seus atributs i a provar d'aturar la seva naturalesa efímera, corresponent a les exigències d'aquells factors que regeixen l'art actual: el mercat, els col·leccionistes i la pròpia història de l'art. Els avanços químics i el refinament de la tècnica industrial ajuden l'artista en la seva perseverança per la immortalitat, els papers que utilitza (lliures d'àcid i, de vegades, fins i tot de culpa) són més fàcils de conservar per al delit i la tranquil·litat d'aquell que decideix mirar-los o tenir-los. L'artista confessa un tan gran respecte pel seu material que la majoria de vegades no té por de deixar-lo net, sense gravar ni acolorir. Unicament li dóna volum i el realça per tal que l'espectador es perdi davant la dimensió i la línia.

Amb la saviesa del mestre que respecta les creences antigues i la rauxa de l'artista contemporani, Humberto Spíndola concep obres que, en fer-se reals, es debaten entre el silenci. El crit estripat de la poesia intrínsecament continguda dins el paper es reforça amb la intervenció de l'artista.

Ana Elena Mallet, crítica d'art (Mèxic)

Humberto Spíndola

La trayectoria artística de Humberto Spíndola se inicia en la década de los 80 y se impone, con una fuerte personalidad, dentro del mundo del arte de su país, quizás por mover uno de los aspectos más profundos y poco conocidos de su cultura: los trabajos en papel. La presencia de Spíndola es siempre requerida en foros de arte internacional por representar un vínculo entre el esplendor de pasadas civilizaciones mexicanas y el vigor vibrante del arte actual. En el año 2004 presentó, en el Festival Ars Sacrum de Bilbao, dedicado a los ritos funerarios del mundo, una exposición donde enfrentaba las tradiciones mexicanas del Día de Muertos con los ritos de primavera (también funerarios) del Altar de Dolores. En ese mismo año presentó una instalación de enormes papeles pintados en las oficinas corporativas de Tenaris Tamsa, el conglomerado italiano más importante del mundo en oleoductos y tubos para la industria petrolera. En el año 2002, una escultura suya en papel recibía a los visitantes de una importante muestra de pintura veneciana de los siglos XVI, XVII y XVIII como una visión de México del arte europeo.

Su estética, basada en el papel de seda (o de China, como lo llaman en México) y combinada con las técnicas de la fabricación de piñatas, le ha llevado a la fabricación de vestuarios en papel que funcionan espléndidamente bajo los reflectores teatrales. Así, ha trabajado en el año 2002 en escenarios operísticos con escenografías y vestuarios de papel de seda (*Les pecheurs de perles*, de Bizet, 2002). En Buenos Aires, acompañó una colección de pinturas de Diego Rivera con una instalación y una performance (Fundación PROA, 2001). Durante la Exposición Universal de Hannover 2000, Spíndola fue uno de los artistas más activos en la presentación del Día Nacional de México, con un desfile de cuarenta enormes piñatas.

Humberto Spíndola se ha presentado en el Petite Palais de París, el Museo de Artes Decorativas de Helsinski, el Museo de l'Hospice Comtesse de Lille, la Mandeville Gallery de San Diego (California), el Palacio de Bellas Artes, el Museo de Arte Moderno, el Museo Tamayo y el Museo José Luis Cuevas de Ciudad de México. Además, está colecionado por el Museo Británico de Londres.

En el 2005 ha sido contratado para la realización, en papel de seda, la escenografía y el vestuario de una coproducción entre México y Suiza para la ópera *Giulio Cesare in Egitto*, de Haendel.

Humberto Spíndola ha llevado la tradición popular mexicana del papel picado hacia nuevas formas expresivas. Respetuoso con los materiales con que trabaja, logra sorprendentes transformaciones y agrega imaginación y pericia a nuestro ingenuo símbolo de la fiesta, que, enriquecido por los experimentos y las técnicas del artista, cumple espléndidamente sus nuevos oficios.

Hugo Gutiérrez Vega, poeta (Méjico)

Para el artista, el papel es mucho más que un simple material de trabajo. Cada hoja tiene un valor en sí misma. Hay que respetarlas, observarlas y escucharlas atentamente. Ellas sabrán decirle al creador lo que necesitan, lo que desean. El papel manda y el artista, humildemente, interviene. Las tijeras, más que desgarrar las fibras, modelan, complementan. Así, una hoja de papel se transforma y, de ser un objeto bidimensional, adquiere la tridimensionalidad. Del genio del artista surgen esculturas silenciosas, detenidas entre el tiempo y la reflexión.

Por su trayectoria creativa, Spíndola puede ser considerado un artista multifacético. Su amor por la tradición y lo nacional lo llevaron a explorar tareas y conceptos mexicanos: vestuarios en papel, trabajos coloridos con temas populares, figuras exóticas, arquitecturas barrocas vueltas a nacer por la maestría del oficio y la maleabilidad del papel.

Su evolución como artista y ser humano, y el afán por descubrir los secretos de su material, le han generado nuevas preocupaciones y lo han dirigido hacia nuevos objetos de estudio: la levedad del ser, la naturaleza, el silencio...

La curiosidad y el oficio le han llevado a investigar su material, a descubrir sus atributos y a tratar de detener su naturaleza efímera, correspondiendo a las exigencias de aquellos factores que rigen el arte actual: el mercado, los coleccionistas y la historia del arte misma. Los adelantos químicos y el refinamiento de la técnica industrial ayudan al artista en su perseverancia por la inmortalidad, los papeles que utiliza (libres de ácido y, a veces, hasta de culpa) son más fáciles de conservar para deleite y tranquilidad de aquél que decide ya mirarlos o tenerlos. El artista confiesa tal respeto por su material que las más de las veces no teme dejarlo limpio, sin grabar o colorear. Únicamente le da volumen y realce para que el espectador se pierda ante la dimensión y la línea. Con la sabiduría del maestro que respeta las creencias antiguas y el arrojo del artista contemporáneo, Humberto Spíndola concibe obras que, al hacerse reales, se debaten entre el silencio. El grito desgarrado de la poesía intrínsecamente contenida en el papel se refuerza con la intervención del artista.

Ana Elena Mallet, crítica de arte (Méjico)

ACTIVITATS A L'ESPAI

Taller de pinyates mexicanes a càrec d'HUMBERTO SPÍNDOLA

Segons la tradició infantil mexicana, la pinyata és un joc a partir d'un objecte recobert de paper per fora i ple de fruites i dolços per dins. El taller consisteix en l'elaboració de pinyates, en petits grups de nens i nenes, amb papers de seda retallats. Una manera molt atractiva i sorprenent de treballar el paper, la forma i el color.

Del 18 al 20 de maig de 2005

Col·lecció de la Fundació Privada Espai Guinovart Segona Petita antologia de tres

El proper mes de juliol tindrà lloc a l'Espai la inauguració de la segona exposició antològica de Josep Guinovart. La mostra comptarà amb una àmplia i nova selecció d'obra de la col·lecció.

Del 3 de juliol de 2005 al 25 de juny de 2006

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Humberto Spíndola
Notícias del trópico

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el **diumenge** dia 15 de maig a les **12.30 h.**

L'exposició romanerà oberta del 15 de maig al 26 de juny de 2005.